నాలుగు సిగరెట్ల కథ

ఎ. శ్రీధర్

రాయపూర్ పాసింజర్' పావు గంట క్రితమే వెళ్ళిపోయిందట.

పార్వతీపురం "టౌన్" స్టేషన్‌కి చేరుకొనే సరికి, ఎదురయిన వర్తమానం అది.

"వెధవ బస్సులు," గట్టిగానే తిట్టుకొన్నాను. టైముకి సరిగా వచ్చిచావవు అయినా తోటపల్లి ఆనకట్ట దగ్గిర ఈ బస్సుకోసం పడిగాపులు పడటం కంటె, రిక్షా మీద పార్వతీపురం చేరుకొని ఉంటే పాసింజర్ బండి దొరికి ఉండేదేమో!

ఇప్పుడేమనుకొనీ లాభం లేదు తెల్లవారే దాకా, ఎలాగో అలా కాలం గడపక తప్పదు తిరిగి ఇంటికి వెళ్లడం అనేది జరగని పని. నా దురదృష్టానికి నిందించుకొంటూ నవరత్నా టాకీస్' వైపుగా దారి తీశాను.

భక్త అంబరీష కాబోలు ఆడుతోంది. చూసినదే అయినా, 'టైమ్ - కిల్లింగ్'కి అంతకన్నా మరో సాధనం లేక బుకింగ్ దగ్గిరికి వెళ్ళాను. బుకింగ్ యింకా తెరవ లేదు.' సెకండ్ షో' ఆడడానికి చాల వ్యవధి ఉంది.

దగ్గర్లోనే ఉన్న టీ దుకాణం బెంచీ మీద కూర్చొని, 'చా'కి ఆర్డరిచ్చి నాలుగు ప్రక్కలా కలయ జూసాను.

ఇంచు మించు మూడు నాలుగు గజాల దూరం ఉంటుంది నవరత్నా టాకీస్ గోడ మలుపులో, మ్యునిసిపాలిటీ దీపం క్రీనీడలో నాలుగు సిగరెట్లు వెలుగుతున్నాయి.

గుప్పు గుప్పుమని పొగ వదులుతూ, చీట్లపేక కాబోలు ఆ క్రీనీడలోనే ఆడుతున్నారు వాళ్ళు

'ఎవరో రౌడీ వెధవలు!' అన్న భావన కలగగానే అప్రయత్నంగా నా చేతి సంచీ, మనీపర్సు తడవి చూసుకొని అటువైపు దృష్టి మరల్చుకున్నాను.

కాని ఏదో తెలియని కుతూహలం నాలో అంతర్గతమై మాటి మాటికి నన్ను అవైపు చూసేలా ప్రోత్సహించింది

ఆ వ్యక్తు లెవరో తెలియని కారణం చేత వాళ్ళు అదే పనిగా, ఒకదాని వెనుక ఒకటిగా సిగరెట్లు కాల్చడంచేత నేను వాళ్ళని సిగరెట్లు క్రిందనే జమకట్టాను.

నా దృష్టికి ఎదురుగా మొదటి సిగరెట్టు ఉందనుకొంటే అక్కడ నుండి కుడిచేతి వరుసగా రెండు, మూడు, నాలుగు ఉన్నాయన వచ్చు

సిగరెట్టు గట్టిగా లోపలికి పీలుస్తున్నప్పుడు, కలిగే వెలుగువల్ల వాళ్ళ ముఖాలు క్షణ క్షణానికీ కనిపిస్తున్నా, మ్యునిసి

పాలిటీ లైటు వెలుగు ఒక ప్రక్కగా పడడంవల్ల నాలుగో వ్యక్తి ముఖం మాత్రం స్పష్టంగా కనిపించింది.

మిగిలిన ముగ్గురి కంటె అతని ముఖం లేతగా, రీవిగా కూడా ఉంది. పొరపాటున ఆ గుంపులో చేరినట్లు ఉంది గాని, వాళ్ళల్లో ఒకనిగా మాత్రం లేదు ఎందుకో ఆ కుర్రాడి మీద జాలి ముంచుకొచ్చింది నాలో

వాళ్ళ మధ్యనుండి అతనిని పైకి లాగి, ఉద్ధరించేయాలని కోరిక పుట్టింది

వాళ్ళు చీట్లు ఆడుతూనే ఏవేవో మాట్లాడేస్తున్నారు. ఒక విషయం మీద మాటలు కావవి. నాటకాల మీద, సినిమాల, మీద కోడి పందాల మీద, చిన్న చిన్న రన్నింగ్ కామెంటరీల లాగ మొదలయి, చివరకి ఆడవాళ్ళ మీద చర్చ మొదలయింది.

ఆడవాళ్ళలో చర్చ 'బూతులతో'గాని మొదలవదేమో మరి! అవిరళంగా బూతులు మాట్లాడేస్తూ, అతని ముఖం వంక చూస్తున్నారు వాళ్ళు ఆ నాలుగో వ్యక్తికి ఆ మాటలు ఇష్టం లేదులా ఉంది. అతను మాటి మాటికీ, వాళ్ళ మీద నుండి చూపులు నేల మీదకీ, పేక ముక్కల మీదకి, పరిసరాల మీదకి మారుస్తున్నాడు.

"ఒరే సూర్యం! అపరా గొడవ! పంతులకి మన మాటలు ఇష్టం లేనట్టుంది!" అందులో అన్నాడు ఒకడు. సిగరెట్టు గట్టిగా నేలకేసి విసురుతూ.

మొదటి సిగరెట్టు, 'అదే సూర్యం!' జవాబుగా, వెకిలిగా నవ్వాడు, "ఆ! ఇప్పట్లో ఇష్టం ఉండదులే" అంటూ.

ఇంతలో బుకింగ్ తెరచినట్లుంది. టీ స్టాల్ దగ్గర, ఇంకా చుట్టుపట్ల ఉన్న జనం ఒక్కసారి హడావుడిగా బుకింగ్ చుట్టు ముట్టారు.

వాళ్ళని చూసి నేనూ లేచాను. వాళ్ళు కూడ సందడి గమనించినట్టుంది. పేక ముక్కలు జేబులో దోపి, సిగరెట్లు కసిగా నేలకేసి విసిరి, బుకింగ్ దగ్గరికి వెళ్ళారు.

అప్పుడే వాళ్ళని బాగా చూడటం జరిగింది. సూర్యం! వాళ్ళ 'రింగ్ లీడర్' కాబోలు! నల్లగా ఉన్నా ఆకర్షకంగా ఉన్నాడు. అంతే ఆ ఆకర్షణలో జులాయి తనకు హెచ్చుగా ఉంది.

మిగతా ఇద్దరూ ఇంచు మించు సూర్యం లాంటి ఒడ్డూ పొడుగుతో, అతనికన్న కొంచెం ఎక్కువ మొరటుగా ఉన్నారు.

పాపం! నాలుగో వాడు పంతులు.వాళ్ళ వెనుక బిడియపడుతూ, వధ్య స్థానానికి తీసుకుపోటున్న మేకలా వాళ్ళ వెంట కనిపించాడు.

ఒకసారి చూసిన సినిమాకి, ఇంత కంటె ఖర్చు ఎందుకనో, వాళ్ళ గురించి ఇంకా ఎక్కువ తెలుసుకొందామన్న కుతూహలం వల్లనో ఏదయితేనేం! పావలాకి నేల టిక్కెట్టు కొని వాళ్ళ వెంట లోపలికి నడిచాను.

అయితే 'నేల' అంటే ఉత్తనేల మాత్రమే అని అనుకోలేదు. నేల కూడా ఆడిటోరియంగా ఉన్న సినిమా టాకీసులు ఇదివరకు చూడనూలేదు. ఇంటర్వెల్ కోసం ఎదురు చూసి, అది కాస్తా ఆవగానే ఎవరి

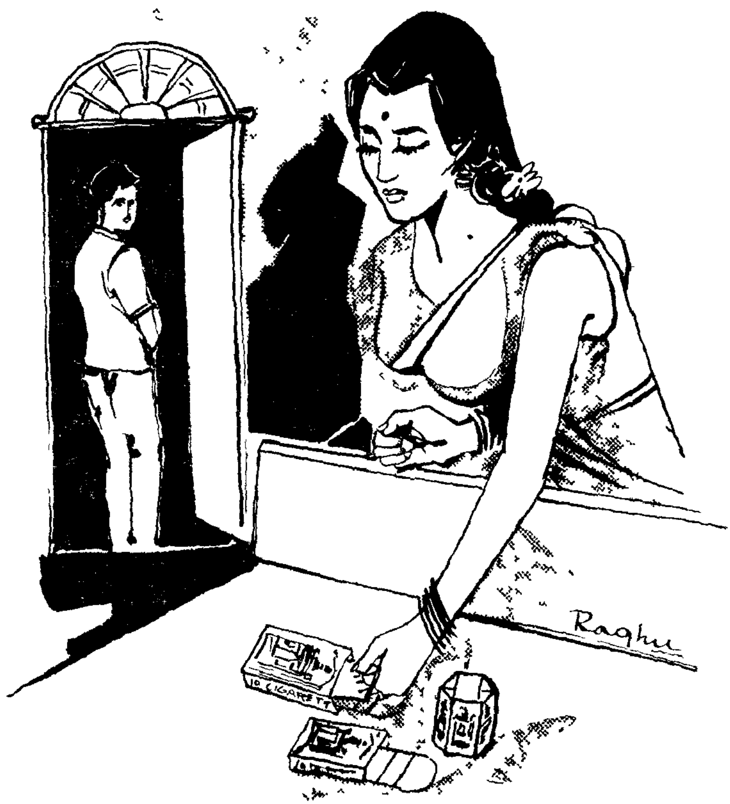

కంటా పడకుండా ఖాళీగా వున్న కుర్చీలలో ఒకదాన్ని ఆశ్రయించాను

సినిమా అయిన తరువాత నాకు వాళ్ళు జ్ఞాపకం రాలేదు. అక్కడ నుండి నేరుగా 'టౌన్' స్టేషనుకి మైలున్నర దూరంలో వున్న 'బెల్గాం' స్టేషన్ చేరుకోవాలని, తొందరగా నడక సాగించాను ఆ తొందరలో వాళ్ళని గురించి పట్టించుకునే అవకాశమే లేకపోయింది.

అది అంతటితో ఆగిపోయినట్లయితే, ఆ సంఘటనకి నా జీవితంలో పెద్ద ప్రాముఖ్యత ఉండేది కాదు.

మరి రెండేళ్ళ తరువాత, ఖరగ్‌పూర్ వర్క్‌షాపులో, హైడ్రాలిక్ పంపింగ్ మిషన్‌దగ్గర ఆ సంఘటనని దాదాపు మరచిపోయిన నాకు, అకస్మాత్తుగా వంతులు కనిపించాడు.

అతనేనా? అన్న అనుమానం కలి

గివా. పలకరిస్తే ఏం పోయిందన్న ఉద్దేశంతో దగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడ్డాను.

మిషన్‌కి ఆయిలింగ్ చేసి, చేతులు తుడుచుకొంటూ, నావైపు చూచాడు పంతులు. 'ఏంకావాలి' అన్నట్లు.

నేనెవరో తెలియలేదన్న సంగతి అతని ముఖమే చెప్తోంది. అయినా అందులో ఆశ్చర్య పడాల్సింది ఏమీలేదు. 'ఆ రోజు, అతను నన్ను రెప్పపాటు కాలమైనా గమనించి ఉంటాడంటే నేను నమ్మను

మాటలు ఎలా మొదలెట్టాలో తెలియక మొదలెట్టాను మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్లుంది", అంటూ

అతను నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు. "ఎక్కడో ఉండక? పాటక్ బజారులోనో ఖరీవాలోనో, విజ్ఞాపూావర్కమెన్స్ ట్రైనింగ్ లోనో చూసి ఉంటారు.'' అంటూ

"అదికాదు! పార్వతీపురంలో "

క్షణంసేపు నావైపు వింతగా చూసాడు అతను. ' మీది.. మీది పార్వతీపురమా.'"

''కాదు!'' నెమ్మదిగా అన్నాను పార్వతీపురానికి దగ్గరిగా నుంకె అగ్రహారంలో మా మామయ్య ఉండేవారు విజయనగరంలో చదువుకొనే రోజులలో సెలవులకి అక్కడికి వెళ్తూ ఉండేవాడిని.''

"నాగావళి నదికి ఇవతల పక్క మీ మామయ్యగారి ఊరు అయితే, అవతల ప్రక్కదే మా ఊరు టౌన్‌తో అవసరం వచ్చినప్పుడల్లా పార్వతీపురం వెళ్ళడం. ఆ చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళకి అలవాటే. మీరు నన్ను అక్కడే చూసి ఉంటారు.'' మధ్యలోనే అందుకొని పూర్తిచేసాడు అతను.

ఎంత తేలికగా, ఎంత నిర్లక్ష్యంగా జవాబిచ్చాడు. తెలివితేటలతోపాటు, పెంకితనంకూడ నిండుగా ఉన్నదన్నమాట.

''మరి వాళ్ళందరూ ఏమయ్యారు! అదే మీ ఫ్రెండ్స్ ''

'వాళ్ళా!' ఆశ్చర్యంతో నా వైపు చూసాడు పంతులు, "వాళ్ళు ఎవరు?"

'అదే! సూర్యం......''

''సూర్యం మీకు ఎలా తెలుసు'' సాధ్యమైనంత గట్టిగా అన్నాడతను. అతని కంఠంలో కోపంకూడా ధ్వనించింది.

చెప్పాను. ఆ సంఘటన కాకతాళీయమే అయినా, దానివల్ల పంతులు పట్ల, ఎందుకో తెలియని ఆప్యాయత జన్మాన్నుగా నా మనసులో మరుగున ఉన్నదన్న విషయం నాకు అప్పుడే తెలిసింది అందువల్లనే కాబోలు, దాపరికం లేకుండా, నేను చూసినవి చూసినట్లు, అనుకొన్నది అనుకొన్నట్లు చెప్పాను

పంతులు బిత్తరపోయి నా వంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అతని మనస్సు ద్రవించి పోయింది

''నిజమేనండి! మీరు చెప్పేదంతా నిజమే! ఆ సూర్యం! మోసంచేసాడు! మోసం! అంతే కాదు ఆ మోసంలో నన్నూ మా కుటుంబాన్నే పావులుగా వాడుకొన్నాడు.

'ఏం జరిగింది, ఏమిటా మోసం' అని

నేను అడగ దల్చుకోలేదు. అతనే చెప్తాడని మౌనంగా ఎదురుచూడ సాగాను.

"వాడిదృష్టి మా అక్కయ్యమీద పడింది. వాళ్ళిద్దరికీ. పరిచయం ఎప్పుడు ఎలా జరిగిందో మా కెవరికీ తెలియదు. పోతే ఆ పరిచయాన్ని పెంచుకోడానికే నన్ను సాధనంగా చేసుకొన్నాడు. అక్కయ్య సిగరెట్ పెట్టెలతో రకరకాల బొమ్మలు తయారుచేసేది. దానికి కావలసిన ఖాళీపెట్టెలు. 'మేము కాల్చినవే' సూర్యం నాద్వారా ఇస్తూండేవాడు. అందులో 'ప్రేమలేఖలు' ఉండేవన్న సంగతి నాకు ఏమాత్రం తెలిసేది కాదు. నాకు తెలియకుండానే నేను వాళ్ళ పరిచయానికి నీరు పోసాను. అప్పుడప్పుడు సాయంత్రంవేళ. బిందె తీసుకొని ఏటికి వెళ్ళేది అక్కయ్య. నన్నే సాయంగా తీసుకొని వెళ్ళుముంచి. 'ఇప్పుడే బయటికి వెళ్ళి వస్తానని చెప్పి. తోటలోపలికి. చీకటి గుబురుల్లోకి వెళ్ళిపోయేది. నేను అదే అవకాశంగా తీసుకొని. అంతకు ముందే సూర్యం ఇచ్చిన సిగరెట్లు కాలుస్తూ ఏటిగట్టునే కూర్చొనేవాడిని. అక్కయ్య ఎప్పుడు వచ్చేదో తెలిసేది కాదు. ఆ తరువాత ఇద్దరం కలిసి. ఇంటికి చేరుకొనేవాళ్ళం......" పంప్‌మిషన్ కేసి చూస్తూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు పంతులు.

అక్కడఉన్న రెండు పంప్ మిషన్లు ఒకదాని తరువాత ఒకటి పనిచేస్తూ ఉంటాయి. ఆరూమ్‌కి ప్రక్కనే ఎత్తయిన స్తంభాలమీద రెండున్నర అడుగుల వర్తులంగా ఉన్న పెద్ద సిలిండర్ ఒకటి ఉంది. ఈ పంపులద్వారా తోడివేయబడిన నీరు ఆ సిలిండర్ అడుగుభాగానికి

చేరుతుంది. అదేసమయానికి, ఆ సిలిండర్. దాని సహజమైన బరువుతో నీటిని నెట్టుకొంటూ క్రిందికి దిగుతుంది. అడుగున ఉన్న నీటిమీద చాల హెచ్చు స్థాయిలో ఒత్తిడి కలగడంవల్ల, ఆ నీటికి పీడనశక్తి ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఆ నీటిని గొట్టాలద్వారా తీసుకుపోయి, బరువైన 'హైడ్రాలిక్ ప్రెస్' మిషన్'లు, 'పవర్ హేమర్'లు నడుపుతూ వుంటారు. ఆ పంపింగ్ మిషన్‌కి అటెండర్‌గా పని చేస్తున్నాడు అతను. మామూలు ఉద్యోగం అన్నీకలిపి నూట ఇరవైకన్న ఎక్కువ దొరకదు. అదికూడా పర్మనెంటుకాదు. నమ్మకంగా పనిచేస్తే, ఉద్యోగం ఖాయం కావచ్చు.

నిజానికి, ఆ మిషన్‌కి మనిషి అవసరం లేదు. దానికి నడపడానికి, అవసరానికి తప్పిస్తే అయితే 24 గంటలు మూడు షిప్టులలో అక్కడ ఎవరో ఒకరు ఉంటారు. అనుకోని ప్రమాదం ఏమయినా జరిగినట్లయితే, మిషన్ నిలిపి, ఫోన్ ద్వారా రిపేర్ పనివాళ్ళని పిలవడం మాత్రమే అటెండర్ చేసేపని. అందుకే చాల తీరిక పంతులుకు ఎవరూ వచ్చి చూస్తారన్న భయం లేకపోవడంవల్ల హాయిగా కూర్చొని, పుస్తకాలు చదువుతూ, గంటలకొలదీకాలం గడిపేయవచ్చు.

పంతులు మిషన్‌వంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు. నేనుకూడా అటువైపు దృష్టి మరల్చాను. మిషన్లు రెండూ వాటిపని అవి చేసుకొంటూ పోతున్నాయి. బహుశా మనుషులలో ఉండేదగా, మోసం వాటికి తెలియదేమో!

'తరువాత ఏం జరిగింది!' మౌనాన్ని భరించలేక అడిగాను

"ఏం జరుగుతుంది! జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు పంతులు. తరువాత దాన్ని కసిగా అవతల-గిరా చేసి." దాని రంకు-కాస్తా బయటపడింది. అది ఎవరో-మా నాన్నగారికి తెలిపిన

అయన కంట పడడం. అతను మా నాన్నగారికి మాత్రమే తెలియజేయడం జరిగింది. గ్రామంలో-అంత మందికీ, చూచాయగా తెలిసినా. ఎదురుగా అనడానికి-ఎవరూ సాహసించలేదు మా నాన్నగారు మాత్రం నెత్తీ-నోరూ బాదుకొని. మా అక్కను తీసుకొని. విజయనగరం వెళ్ళారు. అక్కడ మా బాబాయిగారి భగీరథ ప్రయత్నంవల్ల దాని పెళ్ళి-కూడా జరిగిపోయింది '

"మంచిదే!" భయపడుతూనే అన్నాను. "ఒక్క - పొరపాటువల్ల జీవితం నాశనం కాకుండా మంచి పనే-చేసారు మీ నాన్నగారు"

"హాఁ! ఏం మంచి పుస్తెపడిన షరు క్షణంలోనే ముగ్గురి పిల్లలకి తల్లి కావలసి వచ్చింది"

ఒక్క క్షణం అర్థంకాక విభ్రాంతున్నయ్యాను. పంతులు-మాటలు బరువుగా వినిపించాయి. 'రెండో పెళ్ళి సంబంధం అన్నమాట. నిజమే! తొందరలో మంచి సంబంధం ఎలా-తేగలరు అనుకొన్నాను' మనసులో.

కిటికీ అద్దాలగుండా బయటకు చూస్తున్న పంతులు-ఉన్నట్లుండి, ఒక్కసారిగా లేచి నిలబడ్డాడు. "మీరిక్కడే కాసేపు-కూర్చోండి. ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ.

"ఎక్కడికి?"

'ఇలా రండి!" దగ్గరకి పిలిచాడు పంతులు. అతనిని అనుసరించి కిటికీ గుండా బయటకి చూసాను. 'బ్లాక్‌స్మిత్' షాపు ముఖపు దగ్గర, ఒక వ్యక్తి నిలబడి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. అతనిని చూపిస్తూ అన్నాడు పంతులు.

"చూసారా!" సూర్యం లాగేఉన్నాడు. నేను వెళ్ళిచూసి వస్తాను. నిజంగా సూర్యమే అయితే ." కోపంతో అతని పిడికిళ్లు-బిగుసుకొన్నాయి. "తగిన బుద్ధి చెప్పాలి గాడిదకొడుకికి" అంటూ బాణంలా దూసుకుపోయాడు.

నేను కిటికీగుండా చూస్తూ ఉండిపోయాను పంతులు-అక్కడకి చేరుకొనేలోగా, ఆ వ్యక్తిమాటలు ముగించి నడక-సాగించాడు పంతులు అతని వెంట పడ్డాడు. మలుపు తిరిగేంత-వరకూ ఇద్దరూ ఒకరి వెనుకగా ఒకరు ఇరవై గజాల దూరంలో కనిపించారు

అలా ఎంతసేపు కూర్చొన్నానో నాకే తెలియదు. ఏదయినా-అఘాయిత్యం జరుగుతుందేమో నన్న భయం ఆవహించగా. నేను తిరిగి 'మిషన్' వంక చూసాను.

మిషన్' నుండి ఏదో పొగ వస్తున్నట్లు కనిపించింది. దగ్గరగా వెళ్ళి చూసాను 'పంప్ మోటార్' నుండి పొగ వస్తోంది. కాలుతున్న వాసన కూడా తగిలింది.

ఆ క్షణంలో ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు నాకు. మిషన్-బ్రేక్‌డౌన్' కండిషన్‌లో ఉంది దాని అటెండరు డ్యూటీలో లేదు నేను ఒకచోట పనిచేయవలసిన వాడిని మరో చోటికి వచ్చినందుకు సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది.

ముందు మిషిన్‌ను ఆపుచేయడం' నవ్యమైన పనిగా తోచింది. అదిగాని పాదయినట్లయితే పంతులుని విలబెట్టి— వేలం వేసినా, నష్ట పరిహారం అవదు.

ఏది, ఎలా చేయాకో తెలియని నేను, ఒక్కసారిగా-'ఎలక్ట్రికల్-మైన్స్' అన్నీ 'ఆఫ్ చేసేసాను. బయట సిలిండర్, ఒక్కసారిగా పెద్ద శబ్దంతో క్రిందికి దిగింది. పీటిమీద-విపరీతమైన ఒత్తిడి కలగడంతో, దానిని బయటకు తీసుకు వెళ్ళపైపు కాస్తా బ్రద్దలయి. ఆకాశమంత ఎత్తులో నీరు బయటకి చిమ్మటం మొదలెట్టింది మిషన్ మాత్రం నవ్యంగా ఆగిపోయింది.

జరిగింది ఫోన్‌లో చెప్పాల్సిన అగత్యం లేకుండానే, పాఘగుట వ్యవధిలో. చుట్టపట్ల కార్మికులు, సూపర్ వయిజర్లు అంతా అక్కడ గుమికూడారు.

అందులో ఎవరో అడిగారు నన్ను "ఏం జరిగింది ' అట గుమికూడిన జన సమూహంలో పంతులుకోసం చూస్తూ చెప్పాను.

"పంతులు లెట్రిన్‌కి వెళ్ళాడనీ, వెళ్ళేటప్పుడు 'మిషన్' చూస్తూ ఉండమని నాతో చెప్పాడనీ, ఆ లోగ మిషన్ నుండి 'స్మోక్' రావడంతో ఏం చేయాలో తెలియక 'ఎలక్ట్రికల్ మైన్స్' అన్నీ ఒక్కసారిగా ఆపేసాననీ, అందుకే అలా జరిగిందనీ" చెప్పాను.

అతను విషయం అంతా డైరీలో వ్రాసుకొని, మిషన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. మోటార్ చెక్ చేస్తూండగా పంతులు - వచ్చాడు.

"లెట్రిన్ కెళ్ళానని చెప్పు" మెల్లిగా చెవిలో చెప్పాను.

పంతులు నమాధానంగా తల ఊపుతూ అన్నాడు, "అతగాడు సూర్యమే: నందేహం లేదు. వర్క్‌షాప్ బయట జనంలో కలిసిపోయి. మరి కనిపించలేదు" అని.

'సూర్యాన్ని ఎలాగైనా చావనీ: ముందు ఈ సంగతి చూడు" కోపంగానే అన్నాను.

"అలాగే" అని. ఆ సూపర్‌వైజర్ దగ్గరగా వెళ్ళి, తను లెట్రిన్‌కెళ్ళిన సంగతి. ఆ కాస్సేపు చూడడానికి నన్ను-నిలబెట్టిన వైనం మరోసారి నికరవు పెట్టాడు పంతులు.

ఇచ్చిన రిపోర్టు సంతృప్తి కరంగా ఉన్నా జరిగిన నష్టానికి-జవాబు ఇవ్వాల్సిన అవసరం ఉంటుందనీ 'ఫోర్‌మెన్‌'ని ఒక-మారు కలిసి మాట్లాడమనీ, సలహా ఇచ్చి వెళ్ళాడు అతను.

ఆ రోజు సాయంత్రమే 'ఫోర్‌మెన్' గారింటికి బయలుదేరాం ఇద్దరమూ

ఫోర్‌మెన్ చౌదరి గారింట్లో అనుకోని విధంగా సూర్యాన్ని -కలుసుకోవలసి వచ్చింది. సూర్యం చౌదరిగారి మేనల్లుడే నట. పంతులిని చూడగానే సూర్యం బయటకి వెళ్ళిపోయాడు, ఆ విషయం తెలిసేసరికి, పంతులు విభ్రాంతుడై పోయాడు. నా బలవంతంమీద కాసేపు కూర్చోగలిగాడేగాని. అతని మనసులో - ఏం

జరుగుతోందో. ఎంత అస్థిరంగా ఉన్నాడో ముఖం చూడగానే తెలిసిపోతోంది.

చౌదరిగారు దాన్ని మరో విధంగా అర్థంచేసుకొన్నారు పంతులు భుజ మీద ఓదార్పుగా తట్టి, ''మరేం భయంలేదోయ్! రాయవలసిన రిపోర్టంతా ముందుగానే రాసేసాను. ఇన్ని వందల మైళ్ళదూరంలో ఉంటూ. తెలుగు వాళ్ళం ఒకరి కొకరు సాయం చేసుకోకపోతే ఎలా'' అన్నారు.

తృప్తిగా నిట్టూర్చి పంతులు ముఖం లోకి చూసాను. అతని ముఖం ఇంకా అలాగే ఉంది చెయ్యి పట్టుకొని మెల్లిగా లేవదీసి, బయటకు తీసుకు వచ్చాను.

ఆ మర్నాడు డ్యూటీకి పంతులు రాలేదు. రెండవనాడు. మూడవనాడు కూడా రాలేదు ఎక్కడ ఉన్నాడో. ఏ మయ్యాడో అన్న ఆదుర్దా మొదలయింది నాలో.

ఆ పరిస్థితిలోనే సూర్యం ఎదురయా అన్నాడు నాతో, ''పంతులు చాల దయ నీయమైన స్థితిలో ఉన్నాడండి. చూడ బోతే ఉద్యోగం మానేసేలా ఉన్నాడు''

''అదేం! ఎందుకు!'' ఆశ్చర్యంతో అడిగాను.

''మీకు మా కథ కొంతవరకు తెలిసే ఉంటుంది సార్! చౌదరిగారు కేవలం మా మామయ్య అవడంవల్లనే అతని సహాయం పంతులు అంగీకరించే స్థితిలో లేడు.'

నా ఆశ్చర్యం రెట్టింపు అయింది. ''అవును గాని సూర్యం! పంతులు విషయంలో నీకింత ఆత్రా ఎందుకు!''

సూర్యం నా ముఖంవంక సూటిగా చూసాడు. తరువాత తలదించుకొని మెల్లగా అన్నాడు. ''నేను తప్పు చేసానని ఒప్పుకొంటాను సార్! కాని ఒక విషయం ఆలోచించండి తప్పు కేవలం నా ఒక్కడివల్లనే జరిగిందంటారా!''

సూర్యం అన్నమాటలలో ఎంతో నిజం కనిపించింది. నిజమే మరి! వాళ్ళ

అన్నిచోట్లకు ఏజెంట్లుకావలెను

RUBBER STAMPS రబ్బరు స్టాంప్స్
PRINTING BLOCKS ప్రింటింగ్ బ్లాక్స్
HOARDINGS, CINESLIDES, హోర్డింగ్స్, సినిమాస్లైడ్స్
FLOWRSENT TINBOARS, ఫ్లోరసెంట్ టిన్‌బోర్డ్స్

S.V.S ANAND ARTS
యస్.వి.యస్ ఆనంద్ ఆర్ట్సు

అక్కయ్యతో స్నేహంకోసం సూర్యం పంతులిని చెడుఅలవాట్ల పాలుచేసాడు. వాళ్ళ అక్కయ్యకూడా తన సుఖపు కోసం తమ్ముడి అలవాట్లని ప్రోత్సహించింది గదా! తప్పు సూర్యానిది మాత్రమే ఎలా అవుతుంది.

"ఇంతకీ ఏం చెయ్యాలంటావ్!" నెమ్మదిగా తేరుకొని అడిగాను.

సూర్యం నా ముఖం వంక సంతోషంతో చూసాడు. "పంతులికి మరొక చోట ఎక్కడైనా పని చూపించాలి. ఈ పనిమాత్రం అతను చచ్చినా చెయ్యడానికి అంగీకరించడు." అని కాసేపాగి సాలోచనగా అన్నాడు. "చెంగైల్ జూట్ మిల్లులో మా మామయ్య స్నేహితులొకరున్నారు. అతను తలచుకొంటే పంతులికి అక్కడ పని ఇప్పించగలడు."

"మళ్ళీ మీ మామయ్యగారే పని ఇప్పించినట్లు అవుతుందిగా!"

"అందుకనే మీదగ్గరికి వచ్చాను సార్! మామయ్య 'రికమెండేషన్ లెటర్' మీచేతికి ఇస్తారు. మీరు పంతులిని మీ బంధువుగా అతనికి పరిచయంచేసి పని కుదర్చాలి."

సూర్యం మంచితనం నాకు ఇప్పుడు అర్థమయింది. అతను చేసినతప్పుకి విచారిస్తున్నాడు. దానికి తనకు తానే శిక్ష విధించుకొని. పరోక్షంగా పంతులుకి సాయపడడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

"అలాగే!" అంటూ సూర్యం భుజం తట్టాను. "కాని నీ విషయం......"

"నావిషయం ఏదీ పంతులుతో చెప్పవద్దు. అతని మనస్సులో నామీద 'పగ' అలాగే ఉండనివ్వండి. అతనుకూడా నన్ను క్షమించినట్లయితే నేనేమీ చేసినట్లే నాకు అనిపించదు."

నాచేతులు రెండూ పట్టుకొని సూర్యం అన్నమాటలు నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తాయి.

• • •

జూట్ మిల్లులో పనికుదిరిన తర్వాత దగ్గర్లోనే ఇల్లు అద్దెకు ఏర్పాటు చేసి వస్తూ. "సూర్యంమీదపగ పెంచుకోవద్దు పంతులూ! పగ చాలా చెడ్డగుణం! మనిషిని దానవుడిగా చేసేశక్తి దానికేఉంది. అయినా సరిగా ఆలోచించి చూస్తే సూర్యానిదే తప్పు ఎలా అవుతుందో నీకే తెలుస్తుంది" అన్నాను.

పంతులు నావంకచూసి ఊరుకొన్నాడు నేనుకూడా విషయాన్ని రెట్టించకుండా వచ్చేసాను.

తరువాత మూడు నాలుగు నెలలకి నాపేర పంతులు వ్రాసిన ఉత్తరం వచ్చింది. ఉత్తరం చిన్నదే అయినా అది నాకిచ్చిన ఆనందానికి అంతులేకపోయింది.

ఆ ఉత్తరంలో ఉన్నదిది.

'గోపాలరావని మా ఫ్రెండ్‌కి పెళ్ళి జరుగుతోంది-సార్! వచ్చే శుక్రవారం నాడే అతని మేరేజి. ఇదంతా ఎందుకు వ్రాస్తున్నానంటే. మీరానాడు అన్న మాటలు ఒక విధంగా నిజమేనని. నాకీనాడు తెలిసివచ్చింది. గోపాలరావు సూర్యంలాంటివాడు కాదు. గంగిగోవు లాంటి మనిషి. అలాంటి వ్యక్తిని లొంగ

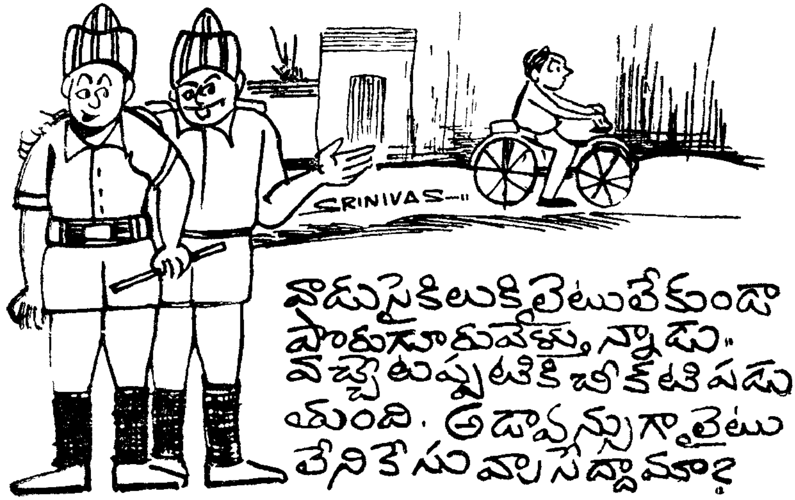

దీపకుని తనవెంట త్రిప్పుకో-గలిగింది ఆ పెళ్లి ఈ తురు సంగతి తెలిసి, పెళ్ళవాళ్ళు తన్నడానికని, ఇతని రూమ్‌కి వచ్చి చాలా గొడవ చేసారు. చివరకి అతగాడు పెళ్ళికి ఒప్పుకోడంతో సమస్య పరిష్కారం అయిపోయిందనుకోండి. దానివల్ల నాకు తెలిసింది ఏమిటీ-అంటే స్త్రీ అంగీకారం లేనిదే-పురుషుడు ఎలాంటి ఒత్తిడి ఆమెపైన తీసుకు రాలేడని. ఈ వాదేగాని సూర్యం దగ్గర-ఉన్నట్లయితే పాతదంతా మరిచిపోయి ఎప్పటిలా అతనితో-స్నేహంగా ఉండడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను.

ఉత్తరం తీసుకొని చౌదరిగారింటికి వెళ్ళాము. సూర్యం లేడు. కలకత్తా వెళ్లాడట చివరికి నేనొక్కడినే-'బెంగైల్' బయలుదేరాను. సమయం వచ్చింది కాబట్టి విపులంగా అన్ని విషయాలు చెప్పేద్దామని. ఖరగ్‌పూర్‌కి, కలకత్తాకి మధ్య దారిలోనే ఉన్నదది

నేను 'బెంగైల్' చేరుకొనే సరికి, పంతులు, సూర్యం ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా కనిపించారు. "కలకత్తానుండి తిరిగి వస్తూంటే ప్లాట్‌ఫారంమీద పంతులు కనిపించాడనీ బలవంతం మీద ఇక్కడదించేసాడనీ" చెప్పాడు సూర్యం.

ఆరోజు-సూర్యం, పంతులు, గోపాలరావులతో పాటు, నాలుగో సిగరెట్టుని ముట్టించిన వాణ్ని నేనే అయ్యాను.

మనిషిలో మరుగున పడిపోయిన ఏ గుణమైనా-మంచే అవనివ్వండి, చెడేకానివ్వండి, చిన్నచిన్న విషయాలు ఆసరాగా తీసుకొని, అప్పుడప్పుడు తొంగి చూస్తాయనడంలో ఆశ్చర్యం లేదనిపించింది నాకు, ఆ క్షణంలో.

* • •